

אפילו אמה חשה אהבה מסוימת כלפיו, והוא חש חיבה כלפיה, אך מאביה הוא פחד. קטרינה שמעה שאומרים על אמה שהיא אומללה בגלל שצאצאיה מתו עליה בינקותם ופחדה שמלאך המוות יפגע גם בה. לאחר מות האם, האב שקע בשתייה. הוא התייחס לקטרינה כאל זבוב, והכה אותה בהיסח הדעת. ערב אחד הוא אף ניסה לשכב איתה.

פרק ב – עוזבת את ביתה

חודשים לאחר מות האם הביא אישה חדשה, אשר לא הצליחה למלא את מקום האם, והאב הכה אותה. ברבות הימים יגיעו לאוזני קטרינה שמועות על כך שאביה התקרב לדת ושהאישה החדשה התעללה בו והרעילה אותו. (שוב עיקרון של שכר ועונש!)

קטרינה החלה רואה את אמה בחלום, שם היא עדיין עסוקה וקרה. יחד עם זאת קטרינה מעריכה את אמה שבגלל אומץ ליבה וחוזקה הפיסי והנפשי. היא הבריחה גונב סוסים לאחר שנלחמה איתו והיא עמד בתוקף על כך שקטרינה צריכה ללמוד בבי"ס למרות התנגדות אביה. אלימותה של האם נתפשת בעיניה כחיובית. שכן היא יודעת להגן על עצמה.

שני ממזרים היו לאביה מאישה אחת מופקרת. אמה של קטרינה נהגה להזכיר לבעלה את חטאו והייתה מתייסרת במיוחד משום שצאצאיה שלה מתו בינקותם.

בפרק זה קטרינה מודיעה לאביה על החלטתה לעזוב את הבית, והיא פונה ל"שביל היהודי", שנקרא כך בשל היהודים הרבים שהיו מוכרים שם את מרכולתם. לכאורה זהו רק כינויה של דרך צדדית, למעשה, יש כאן רמז לתפנית העתידה להתחולל בחייה של הגיבורה. השביל הצדדי ע"ש מיעוט אתני ודתי יהפוך לתוואי המרכזי בחייה של קטרינה.

עמ' 13 למטה עד הסוף - בילדותה, היהודים עוררו בקטרינה אימה ופליאה בשל צורתם ודרך התנהגותם המשונה, אשר אותם חיזקו אזהרות האם בנוגע לרמאותם של היהודים והצהרתה על כך היהודים רצחו את ישו, ואילו בנערותה היא התרגלה מהם והיתה גונבת מהם, כאשר היא ראתה בגניבות אלו ניצחון על הפחד. לעומתה מאריה, בת דודתה, לא פחדה כלל מהיהודים, והטילה עליהם אימה, כדי להשתמש בהם לתועלתה.

פרק ג – מגיעה לסטראסוב (עיר של רחוב ותחנת רכבת), פוגשת את רוזה

קריאה של כל הפרק, סיכום - היא הלכה יומיים בדרך, בגשמים, היא לבדה, מרגישה נטושה ("אך מר מכל היה מבטו שווה נפש של אבי... הוא נטש אותי כדרך שנטשים בהמה חולה") והיא בסה"כ בת 16. היא ניסתה לדבוק בזכר אמה. בלילות היא ישנה בגורן או במחסן נטוש, לא בכתה, לא האשימה איש, אך נעצרה להתפלל בקאפלות אותן היא ראתה בדרכה.

לבסוף היא הגיעה לתחנת הרכבת בסטראסוב, ומתוודעת אל העולם הלילי של תחנת הרכבת: פינה קרה ואפלה בה יש יחסי גומלין ברורים: לא היה לה חדר, והיא למדה "לתת משלה (גופה, כספה) כדי לקבל משלהם" (מקום לינה, כוסית וספל קפה). היא מצאה עבודה בהדחת כלים. בעל המסעדה היה מנצל את גופה (מבחינתה איננו שונה מאמה שהכתה את גופה או מאביה שגם הוא לא חב על גופה). גם השכורים לימדו אותה שהגוף איננו קדוש. היא החלה לשנות ולמדה שהשתיה מסלקת את הכאב, את הפחד ואף את הגועל (ממגע השיכורים). ולאחר זמן מה פוטרה מעבודתה והחלה לגנוב כדי להתקיים. "אך אין החושך מוחלט, כפי שנדמה לעתים" - מפנה מעודד חל כשיום אחד ניגשה אליה אישה יהודיה בשם רוזה שהציעה לה עבודה, ולקחה אותה לביתה.

פרק ד – החיים בביתה של רוזה, ההריון וההפלה

קטרינה החלה לעבוד אצל רוזה היא מתקשה להתמודד עם העבודה בביתה - כל האיסורים הדתיים (כשרות וכד') מעיקים עליה ולא מובנת לה החשיבות הרבה שמיחסת להם. היא רוצה לעזוב את ביתה של רוזה, כי מרגישה אומללה וחנוקה בגלל כל האיסורים אך נשארת בשל הקור ששורר בחוץ.